

Jak v Turnově hořelo...

Bylo to dne 7. května 1643, když švédští vojáci z Torstensonovy armády pekli chléb v domě od radnice třetím, který patřil Václavu Ezdrášovi. Při roztápění pece si počínali tak neopatrně, že chytila sláma, na niž vojáci lehávali.

Pro nával dýmu museli otevřít okna, načež se oheň nastalým průvanem silně rozšířil a rozmohl. Zasáhl krov i okolní většinou dřevěné domy. Na nějaké hašení nebylo ani pomyšlení, neboť nebyla v kašně voda. Vítr pak byl mocnou posilou plamenům. Těm během krátké doby padlo za oběť asi 116 domů, ale i dům radní (radnice) a také „hrubý kostel“.

Plná čtyři léta byl tento mariánský kostel v troskách. Teprve obrácením desátků z libuňské fary a z darů jednotlivců byl potom obnoven až po roce 1647.

Další veliký požár v Turnově zaznamenává kronikář dne 20. dubna 1707. Ten vznikl právě nedaleko obnoveného chrámu Panny Marie. Tenkrát padlo zhoubnému živlu za oběť skoro celé město Turnov. Na štěstí jakoby zázrakem „nový chrám“ stojící blízko počátku ohně byl zkázy ušetřen.

Ve městě neřádl jen ohnivý kohout, ale časem tu byly i zlé nakažlivé choroby. Na poděkování za ukončení hrozného nemoce, která ve městě řádila v roce 1756, ale i pak ještě na jaře v roce 1757, věnoval turnovský magistrát na jaře t.r. 30 liber těžkou voskovou svíci právě do chrámu Mariánského.